

РЕШЕНИЕ

№ 22281

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **4455** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. И., роден на 17. 08. 2010 г., гражданин на С., със съдебен адрес: С., [улица], ет. 3, ап. 13, чрез адв. И., срещу Решение № 3079 / 10. 04. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Излага съображения, че не е взет предвид уязвимия му статут, тъй като е непридружен непълнолетен. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 3079 / 10. 04. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС.

Ответникът – председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, чрез писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № ПМЗ-ОК-267 / 04. 11. 2024 г. до председателя на ДАБ, жалбоподателят А. А. И., роден на 17. 08. 2010 г., гражданин на С., пол – мъжки, религия – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение - неженен, е поисквал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбоподателят, е проведено интервю, за което е съставен протокол от 13. 11. 2024 г., подписан от чужденеца, преводач, интервюиращия орган, както и от процесуален представител. В

проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма нормални условия за живот, както и защото има война. Твърди, че били принудени да се изселят от родното място в бежански лагер заради военните действия. Постоянно имало насилие, военни действия и бомбардировки, поради което се страхувал за живота си.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят чрез адвокат, определен от председателя на Националното бюро за правна помощ, моли да се уважи подадената жалба по изложените в нея съображения. Подробни съображения излага в писмени бележки.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателят на 16. 04. 2025 г., а жалбата е депозирана на 23. 04. 2025 г., в преклuzивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че А. А. И. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които А. А. И. е напуснал С. се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот и има война. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

От друга страна, съдът намира, че неправилно е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя.

От страна на административния орган е изследвана обстановката в С. на база на представената справка вх. № МД-02-60/ 29. 01. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“, като се приема, че макар обстановката в С. да е нестабилна, наличието на безогледно насилие не е изключително, както и че положението се е подобрило след падането на режима на Б. А..

Съдът намира така изложените доводи за несъстоятелни.

Видно от наличната по преписката справка, както и от представената в съдебното заседание справка вх. № МД-02-160 / 14. 03. 2025 г. и вх. № МД-02-262 / 19. 05. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ обстановката в С. категорично сочи за гражданска война. Съобразно тези справки на 14. 01. 2025 г. режима на президента Б. А. пада и същият е напуснал страната. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство. Това обаче не означава нормализиране на положението в С.. Видно от справката И. потвърждава, че атакува предполагаеми правителствени обекти за химическо оръжие, турската армия е атакувала позиции на сирийските демократични сили, както и САЩ са атакували от въздуха десетки позиции.

Действително, наличие е голям брой на доброволно завръщащи се сирийци, но и в справката се сочи, че преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повищена престъпна

дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за цивилните лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за връщане.

На 08. 01. 2025 г. специалният пратеник на ООН за С. заявява, че докато ситуацията със сигурността в някои региони се подобрява, безредиците продължават в крайбрежните региони, Х. и Х.. Въоръжени групи, включително терористичната мрежа на Исламска държава и над 60 групи с противоречиви цели – също представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С..

Следва да се отчете и позицията на ВКБООН изразена на 16. 12. 2024 г., според която в този момент С. продължава да бъде засегната от атаки и насилие в части от страната; голямо вътрешно разселване; замърсяване на много части на страната с експлозивни остатъци от войната; опустошена икономика и широкомащабна хуманитарна криза, като над 16 miliona вече се нуждаят от хуманитарна помощ преди последните събития. На този фон ВКБООН за момента продължава да призовава държавите да не връщат насилиствено сирийски граждани и бивши обичайни жители на С..

Наличието на толкова много едновременно действащи външни удари, несигурността след завземането на властта от организация, създадена като клон на „Ал К.“ и определяна като джихадистка, не може да се приеме като нормализиране на ситуацията.

С оглед на тежките и широко разпространени нарушения на правата на човека и продължаващите въоръжени конфликти и несигурност в С., съдът счита, че за жалбоподателя са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут.

Безспорно към настоящия момент все още няма достатъчно информация, от която да се направи заключение, че след падането на режима на А., обстановката в С. се е подобрila и е безопасно връщането на жалбоподателя.

Освен това следва да се вземе също така предвид, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен, поради което същият като част от уязвима група, в още по-голяма степен отговаря на предпоставките да получи закрила. В конкретния случай, не са взети предвид висшите интереси на детето, доколкото жалбоподателят е непридружен непълнолетен, като в случая неговото уязвимо положение е обсъдено само формално. Изложените доводи, че завръщането му в родината ще позволи да поддържа връзка с роднините си, не държи сметка за насилието над цивилни, както и факта, че детето е било свидетел на случващи се около него военни действия.

В тази следва да се има предвид, че видно от представената по делото (стр. 116) справка от страна на ответника, за периода от 08. 12. 2024 г. до 10. 04. 2025 г. ДАБ е предоставила хуманитарен статут на 15 непълнолетни лица, което е станало при същите критерии, касаещи жалбоподателя, но в нарушение на принципа за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, на жалбоподателя е отказан такъв статут.

От друга страна, съдът намира, че в хода на административното производство е налице и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

На основание, чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, Съдебните и административните органи осигуряват подходяща обстановка за изслушване на детето, съобразена с неговата възраст. На изслушването и консултирането на детето задължително присъства социален работник от дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, а при необходимост - и друг подходящ специалист.

Съгласно чл. 15, ал. 6 от ЗЗД, при всяко дело съдът или административният орган уведомява дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето, като за уведомлението от съда се прилагат разпоредбите на Гражданския процесуален кодекс, а за уведомлението от административния орган се прилагат разпоредбите на АПК. Дирекция "Социално подпомагане" изпраща представител, който изразява становище, а при невъзможност предоставя доклад.

В конкретния случай, по време на проведеното интервю с жалбоподателя, не е присъствал социален работник, тъй като липсва подпись на протокола. Изрично и в писмо изх. № ПР/ДОС-КС/498-001 / 10. 06. 2025 г. (стр. 119) на Дирекция „Социално подпомагане“ се потвърждава, че не е присъствал на интервюто социален работник. В същото време, представеното (стр. 55) писмо изх. № СГ/Д-С-КС/1302-001 / 20. 11. 2024 г. на Дирекция „Социално подпомагане“ не може да се нарече социален доклад, тъй като само се преразказва историята на детето без да се изрази становище по правата на детето. Следва да се отбележи, че от страна на съда отново е изискан социален доклад, в съответствие с горепосочените разпоредби на Закона за закрила на детето, но от страна на Дирекция „Социално подпомагане“ не се представи такъв, а повторно се изпрати (стр. 120) вече представеното пред ДАБ писмо изх. № СГ/Д-С-КС/1302-001 / 20. 11. 2024 г.

Съгласно чл. 3, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи.

В тази връзка съдът намира, че в при произнасянето по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, не са били взети предвид правата на детето, което се явява и непридружен непълнолетен, като административния орган въобще не е отчел заявленото от жалбоподателя по време на интервюто, че се страхува за живота си ако се завърне в С..

Изрично в Решение № 441 / 16. 01. 2025 г. по адм. д. № 7597 / 2024 г. по описа на ВАС са възприети изцяло доводите на АССГ относно уязвимия статут на непридружения непълнолетен и неизяснената обстановка в С..

По изложените съображения съдът намира, че на А. А. И., следва да бъде признат хуманитарен статут на бежанец, поради наличието на доказани предпоставки за това. Делото трябва да се върне като преписка на административния орган за произнасяне, при съобразяване с развитите по-горе правни съображения, във връзка с установените фактически обстоятелства, както и с целта на Закона за убежището и бежанците и основните принципи, залегнали в АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. И., роден на 17. 08. 2010 г., гражданин на С., Решение № 3079 / 10. 04. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне на хуманитарен статут и ВРЪЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. И., срещу Решение № 3079 / 10. 04. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отхвърлена молбата на жалбоподателят за предоставяне статут на бежанец.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия

